

TEZA:

Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat. Czyn, za który obwiniony radca prawny został ukarany przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, został popełniony 4 grudnia 2017 r. a zatem karalność deliktu dyscyplinarnego ustała 4 grudnia 2022 roku, zanim jeszcze sprawa została przekazana do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego. Należało zatem uchylić zaskarżone orzeczenie w całości i umorzyć postępowanie.

WO-11/23

ORZECZENIE

z dnia 5 kwietnia 2023 roku

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie
w składzie:**

Przewodniczący: **S WSD Karolina Szał**

Sędziowie: **S WSD Paweł Libertowski**

S WSD Tomasz Jankowski (sprawozdawca)

Protokolant: Piotr Ciepiński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2023 r. na rozprawie

sprawy radcy prawnego T. P. (nr wpisu ...),

obwinionego o to, że złożył w dniu 4 grudnia 2017r. w formie mailowej nieprawdziwe oświadczenie wobec (...) w odpowiedzi na wezwanie ubezpieczyciela z dnia 17 listopada 2017r. w sprawie toczącej się pod numerem szkody PL (...) z wniosku poszkodowanego

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w (...) z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC radców prawnych, o tym że zawarta przez niego umowa windykacyjna z „L.” Sp. z o.o. z siedzibą w (...) w dniu 1 sierpnia 2012r. była faktycznie umową pozorną, tj. o popełnienie deliktu dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2020r. poz. 75 ze zm.) w zw. z art. 6, art. 11 ust 1 oraz ust. 2 i art. 25 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawego wprowadzonego uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.

na skutek odwołania obwinionego z dnia 2 grudnia 2022 r. i obrońcy obwinionego z dnia 18 listopada 2022 r. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 19 września 2022 r. sygn. akt D 66/22

orzeka:

1. uchylić zaskarżone orzeczenie w całości i umorzyć postępowanie,
2. kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 19 września 2022r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych uznał radcę prawnego T.P. winnym tego, że złożył w dniu 4 grudnia 2017r. w formie mailowej nieprawdziwe oświadczenie wobec (...) w (...), w odpowiedzi na wezwanie ubezpieczyciela z dnia 17 listopada 2017r. w sprawie toczącej się pod numerem szkody PL (...) z wniosku poszkodowanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w (...) z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC radców prawnych, o tym że zawarta przez niego umowa windykacyjna z „L.” Sp. z o.o. z siedzibą w (...) w dniu 1 sierpnia 2012r. była faktycznie umową pozorną i wymierzył obwinionemu karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (dziesięć tysięcy) oraz obciążył go zryczałtowanymi kosztami postępowania w wysokości 3000 zł.

Od powyższego orzeczenia zarówno obrońca obwinionego jak i sam obwiniony radca prawny wywiedli odwołania. Obrońca obwinionego zarzucił obrazę prawa procesowego tj. naruszenie art. 68³ ust 2 ustawy o radcach prawnych poprzez naruszenie prawa obwinionego do obrony w szczególności prawa do złożenia wyjaśnień

na rozprawie, złożenia wyjaśnień do przeprowadzonych dowodów oraz wygłoszenia głosu końcowego. Obwiniony w treści własnego odwołania podniósł zarzut przedawnienia karalności czynu, zarzut błędnej kwalifikacji czynu oraz zarzut rażąco niewspółmiernej kary. Z uwagi na przedawnienie karalności czynu wniósł o umorzenie postępowania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych zważył, co następuje:

Odwołanie obwinionego jest uzasadnione. Rację ma obwiniony, że karalność deliktu dyscyplinarnego uległa przedawnieniu.

Zgodnie z art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem trzech lat od czasu popełnienia przewinienia, karalność przewinienia ustaje, jeżeli od czasu popełnienia upłynęło pięć lat. Z przeprowadzonego przed Sądem I instancji postępowania i wyczerpująco zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że czyn za który obwiniony radca prawny T.P. został ukarany popełniony został w dniu 4 grudnia 2017r. a zatem karalność deliktu dyscyplinarnego ustała z dniem 4 grudnia 2022 roku., czyli zanim jeszcze sprawa została przekazana do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie (data wpływu 18 styczeń 2023r.).

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 6 KPK nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie karalności. W dniu 4 grudnia 2022r. nastąpiło przedawnienie karalności czynu obwinionego. Stwierdzić zatem należy, że powyższe stanowi przeszkodę procesową tamującą postępowanie pod rządami ustawy o radcach prawnych, w zakresie prowadzenia postępowania w przedmiocie deliktu dyscyplinarnego. Sąd zobligowany jest badać z urzędu przeszkodę procesową w postaci przedawnienia. Sąd wziął również pod uwagę przepis art. 15 z.zr¹ ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. 221.2095 tj.), przepis ten dotyczy jednak wyłącznie przestępstw i przestępstw skarbowych. Jako przepis szczególny nie obejmuje deliktów dyscyplinarnych i zdaniem Sądu nie na podstaw do zastosowania tego przepisu w postępowaniach dyscyplinarnych.

Z tych przyczyn Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie miał podstaw do oceny merytorycznej słuszności zarzutów, innych niż wywiedziony w odwołaniu obwinionego i podniesiony na rozprawie przez jego obrońcę zarzut przedawnienia karalności czynu.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie orzeczono zgodnie z art. 706 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Z tej przyczyny należało umorzyć postępowanie dyscyplinarne.